

Záchranná akce

Tato aktivita je inspirována povídkou z knihy
Lumprlík a Pamprlík

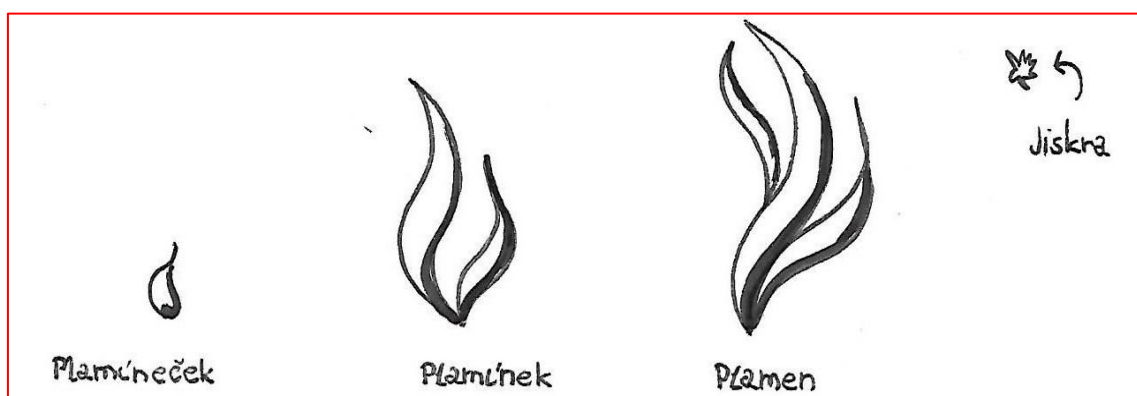
Cíl toho materiálu: čtení s porozuměním, občanská nauka, povídáme si o prevenci požárů a o volání na tísňové linky.

Zadání: přečti si nebo poslechni povídku, a potom dopiš do obrázku číslo, které musíš vytočit, aby ses dovolal/la k požárníkům.

[Povídku si můžete poslechnout i na youtube:](#)

https://www.youtube.com/watch?v=mQt1XT_XQdo

Doplňující otázka: znáš ještě jiná čísla pro tísňové volání?

Anotace knihy:

[Knížka Lumprlík a Pamprlík](#) obsahuje 12 povídek. Je o přátelství dvou bratrů a zároveň i kamarádů a vypráví čtenářům, co všechno spolu kluci prožívají.

Příběhy jsou určené čtenářům od šesti let. Zejména pak těm, kterým se líbí dinosauři, požárníci, zmrzlina, dobrodružství, sport a také medaile.

<https://www.martinadmoriscoova.com/>

ZÁBAVNĚPRACOVNÍ LIST KE KNIZE:

LUMPRLIK A PAMPRLIK

PŘEČTI SI, NEBO POSLECHNI POVÍDKU **LUMPRLIK S PAMPRLIKEM HASÍ POŽÁR**, A POTOM DOPIŠ DO OBRÁZKU ČÍSLO, KTERÉ MUSÍŠ VYTOČIT, ABY SES DOVOLAL/A K HASIČŮM.

DOKÁŽEŠ VYPRÁVĚT PODLE OBRÁZKŮ, JAK PROBĚHL RYCHLÝ ZÁSAH?

LÍBILA SE TI POVÍDKA? **ANO** / **NE**

ZAKROUŽKUJ, JAKOU BYS JÍ DAL/A ZNÁMKU?

1 2 3 4 5

Povídka z knihy

Lumprlik a Pamprlik

Lumprlik s Pamprlikem hasí požár

Lumprlik s Pamprlikem dnes půjdou na zmrzlinu.

Lumprlik má rád pistáciovou, čokoládovou a pak ještě nějakou ze sušenek, třeba hvězdičkově sušenkovou. Někdy si dá i šmoulí, žvýkačkovou a jiné, hrůzostrašně zabarvené zmrzliny. Vždycky nejméně tři kopečky do kornoutku. Navrch nesmí chybět – co jiného než - sušenka!

Pamprlik má rád všechny hutnější chutě, jako třeba nutelovou. Neodolá ani zmrzlině z těch úžasných kokosových kuliček, kterým říkají Raffaello, tedy rafaelové. Vždy si dá, stejně jako Lumprlik, nejméně tři chutě. A radši bez šlehačky navrch, i když si tajně myslím, že by si Pamprlík, klíďo-píďo, tu šlehačku navrch nechal dát.

Jenom chce zachovat jakési dekorum a zdání, že ještě není úplně rozmlsaný nejrozmlsanější, jak by se mohlo se šlehačkou navrch zdát.

Umíte si tedy milí čtenáři představit, jak se tihleti dva už těší na svůj kornout plný báječné zmrzliny.

Vyjdou z domu, zahrnou za roh a zamíří si to rovnou na hlavní, kde má obchod zmrzlinářská firma „Blue ICE“ čili „Modrý Led“. Opravdu výstižný název, že?!

Zkusme se podívat, o čem si ti dva spolu po cestě povídají:
„Ty Pamprliku,“ říká Lumprik, „jakou zmrzlinu si dnes dáš?“
A Pamprlik se zamyslí a neříká dlouho nic.

Pak nakonec odpoví: „Já ještě nevím. Musím se pořádně podívat, jaké budou mít dnes chutě.“

„To já už vím, jakou si dnes dám,“ pokračuje Lumprik, „já si dnes dám pistáciovou, čokoládovou a ...“

„...a...“ a už ani nedopoví, protože vidí něco, co ho zarazí!
A nejen jeho.

Zastaví se i Pamprlik.

Před nimi na ulici, co by kamenem dohodil a zbytek došel, valí se z kontejneru na papír dým. Je to požár a nachází se přímo pár metrů před nimi!

PĚKNĚ NEBEZPEČNÁ SITUACE!

Hned jak se oba proberou z nepříjemného překvapení, běží se na tu spoušť podívat a Pamprlik začne do běhu zpívat alarmující písničku známou ze zvuku hasičských sirén:

„Hoří, hoří, hoří!“

Z protějšího obchodu vychází pán s kyblíkem plným vody a naleje ji do kontejneru. Je to jako, když plivnete do lesa. Kouř se tlačí z kontejneru ven ze všech stran a u horního víka občas vypláznou ven ohnivé jazyky. Vypadají hrozně!

Kluky začne v momentě polévat strach a hrůza.

Úplně zapomněli, proč jsou vlastně tady, a jenom zaraženě koukají, co se bude dít. Pamprlik do toho pořád dokola zpívá tu známou jednoslovnou alarmující písničku:

„Hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, hoří!“

Slovo silné, kterému všichni v tu chvíli velice dobře rozumí. Když hoří, je to vážné a vůbec u toho není žádná legrace!

Z obchodu vychází podruhé ten stejný pán, s druhým kyblíkem plným vody, a Lumprlika něco napadne. To něco je věta! Akční věta, kterou bychom mohli i nahlásit jako nejgeniálnější větu v krizové situaci a nechat ji zapsat na záchranářském úřadě do záchranářské kroniky.

Jste zvědaví, co řekl? Hned si tu slavnou větu povíme!

Představte si Lumprlika, jak se nadechne a z plných plic říká pánovi, co nese již druhý kyblík vody:

„Pane, já bych raději zavolal rovnou hasiče, tady ten váš kyblíček je velký asi jako prdíček. S tím uhasíte leda tak svíčku!“

Sice to řekl malilinko neslušně, ale to by nebyl náš Lumprlik - a ještě ke všemu měl pravdu! Byl hrdinou ve správný čas. Tato spásná věta totiž v tu chvíli nenapadla nikoho z přítomných.

Ani pána, co prodával hned vedle kontejneru oblečení na stánku, ani dvě postarší paní, co seděly před blížkou zmrzlinárnou „Modrý Led“ na lavičce a lízaly a lízaly, ani nikoho jiného, co se tady nachomýtnul.

Dokonce nenapadla ani pána, který se rozhodl, že bude oheň hasit sám!

Pamprlik se probral z písničky „Hoří“ a hned se přidal k Lumprlikovi:

„Ano, tady kamarád, brácha, má pravdu! Zavolejte okamžitě hasiče, nebo to tu všechno shoří na prach! I s námi! Číslo je 150.“

Varování, co zaznělo z úst Pamplikových, vystihovalo naléhavost situace. V tu chvíli se lekl i samohasící pán a došlo mu, že sám si s ohněm neporadí. Podal kyblík s vodou Lumprlikovi a řekl:

„Že mě to, chlapče, nenapadlo dřív! Pomoz mi, prosím, s tím kyblíčkem, já jdu volat hasiče, číslo 150!“ a odběhl rychlostí blesku k telefonu.

Jak zatím volal, Lumprlik s Pamprlikem vylili obsah kyblíčku na hořící kontejner, ale ten se jim po takové malé spršce jenom vysmál. Jakoby ho jen trochu poškádlili. Oheň uvnitř se za těch pár chvil rozhořel s takovou silou, že pouhých 10 litříků vody, co se do kýble vejdou, vyšlo nastejno, jako kdybyste si žíznaví cucli brčkem z džusíkové krabičky. Vůbec to nepomohlo! Ani malinko! Spíš naopak. Oheň se rozhodl, že všem ukáže, jaký je velký pán.

My to taky víme, jaký je: Zlý a ničivý!

Ne nadarmo se říká: „Oheň je dobrým sluhou, ale špatným pánem!“

A kluci už to ví taky.

Všem přihlížejícím i zevlujícím zvědavcům, kterých okolo přibývalo, bylo jasné, že situace se stává více než vážnou! Rozrušeně a nedočkavě čekali, v čele s našimi kamarády, na příjezd hasičů.

Za nějakou chvíli se z dálky ozvaly pravé a nefalšované hasičské houkačky. První přijela policie, aby odklonila provoz aut na přilehlé silnici.

Hned na to bylo slyšet velmi srozumitelně naši již známou houkačkovou písničku: „Hoří, hoří, hoří.“

Požární vůz tam byl v minutě.

Požárníci vystoupili z auta, bez zaváhání začali vytahovat hadice a bez dalšího protahování, začali stříkat vodu na plameny olizující kontejner.

Oheň se zprvu nechtěl vzdát a začal ještě více a ukrutněji čmoudit. Jako by chtěl hasiče a všechny okolo přidusit a otrávit smrdutým jedovatým kouřem.

Naši uniformovaní hrdinové jsou proti takovým ničivým živlům vytrénovaní a nikdy se jen tak lehce nevzdávají!

Nedali se kouřem a hněvem ohně ani zaskočit, ani zastrašit, a nepřetržitě pumpovali do kontejneru vodu tak dlouho, až se plameny začaly zmenšovat a zmenšovat a kouř pomalu ustupoval, aby nakonec už jen slabě doutnalo.

Nutno říci, že kontejner, plný papírových krabic naskládaných na sebe, je dobrou schovávanou i pro malé roztomilé plamínky, co si chtějí jen tak zaskotačit a zahrát si na schovávanou. Tyto plamínky, ačkoliv se mohou jevit velmi neškodně až roztomile, by mohly způsobit další obrovský požár, a proto jsou velmi nebezpečné. Hasiči je moc dobře znají a vědí, že musí být velmi pečliví a naplnit kontejner vodou až po okraj, aby vyhasl i ten poslední, nejposlednější maličkatý plamínek, ukrytý na dně nebo mezi krabicemi.

Celá hasičská akce proběhla velmi rychle, během několika minut bylo po nebezpečí. Mohlo jít i o vteřiny, nebo o jakoukoliv jinou, neznámou, ale velmi krátkou, jednotku měření času. Lumprikovi s Pamrlikem, stejně jako všem lidem okolo, bylo jasné, že bez včasného zásahu mohlo být mnohem,ale mnohem hůř.

Požární hlídka Lumprikovi s Pamrlikem poděkovala za statečnost a rozvahu, s jakou pomohli tuto nebezpečnou situaci vyřešit.

Nakonec přistoupil i sám pan velitel požárního sboru, zasalutoval jim a řekl:

„Výborně, kluci! Zasloužíte si odměnu. Nyní, když jsme řádně prohřátí, mohli bychom se trochu málo zchladit! Co říkáte?“

A kluci že jasně, souhlasili oba dva s radostí, a velitel je pozval na zmrzlinu do zmrzlinárny „Modrý Led.“

Zkuste uhodnout, jakou si dali...

Užitečný slovníček

Můžete si ho vybarvit 😊

